

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХ БРОЙ 6
e-mail: sinizdat@gmail.com

СОФИЯ, 16-31 МАРТ 2009 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

ОСВЕЩАВАНЕ НА ПЪРВИЯ ХРАМ В БЪЛГАРСКО УЧИЛИЩЕ

стр. 3

АМВОН

ЗА ПОКАЯНИЕТО

стр. 5

ПРИСЪБИЕТО НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА В СВЕТА

стр. 6

РАДВАЙ СЕ, НЕВЕСТО НЕИЗВЕСТНА

Пресвета Богородице никога не е преставала да обкръжаваше своите мислителни деца – мислителите православни по света. В нейно лице те винаги са намирали прибежище и утеха в своите скръби и пофери небели. Подвря-

ват на нея – Майката на цялото „в Христа“ творение, всеки свой вопль и пририв за помощ. Какво бързо настъпващо ъ в бери, ма поради висшия ърба на молитвита си се и се утвърди чрез волюта на Сина за всяка тяхна потреба. Нейните чудеса,

цудотворения над православните варвари, никога не ставали. Те са неизменна присъствие на в живота на Православните. Затова за тях никога не се е стърило на вееоуание, а в тяха благодарност и царе, и укривници, и слобни, и неприя-

ни са еклими глави. Затова сега и ние в дните на най-успешния пост православния превъплетим майка и а мислим да не ни украсява, а всички нейни усмихнала да ни бъдат за сила и укривание в православната ни вора.

Неделя Кръстопоконна – начало на Седмото муроварене в БПЦ

С благоговението и при молитвено участие на Негово Светейшество патриарх Максим тържествено са Литургия за Неделя Кръстопоконна бе отслужена в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ от Негово Високопреосвященство Неврокопския митрополит Натанаил в съслужение

със Стойбишки епископ Наум, Знепольски епископ Йоан, Великия епископ Синоий, архимандрит Григорий, архимандрит Димитрий и софийски свещеници.

Провождат бе произнесена от храмовия свещеник старофр. свещеник. Станой Андонюв, който разкри смисъла на празника и подчерта, че кръстът е знамето на Православие. В края на св. Литургия патриарх Максим благодари на митрополит Натанаил и благослови присъстващите в храма.

На стр. 2

Основната характеристика на този духовен период, в който сега се намираме, с постът. Първият въпрос, който може никой да си зададе, е: защо не въобще постим? Нима Бог не е достояние всичко – творче добро? Не е ли „Господия земата и всичко, що в извъла?“ Защо тогава постим и избягваме храни, благословени сами но себе си, след като са по Божия воля създадени? Обкръженето, което обикновено наставя при въпроси от този род, се състои в това, че ние откъсваемата поста със самата храна, а не със себе си. Докато, постът няма отнисуване към самата храна – чиста, позволена или не, към нас.

ПОСТ ЛМ, НО ЗАЩО?

Архимандрит **ЕВСЕВИЙ (Витус)**

Известно е, че относно употребата на храна ни е предостанена възможност за свободен избор. Но св. ап. Павел отбелязва следното: „Всичко ми е позволено, ала не всичко е полезно; всичко ми е позволено, но аз няма да бъда обесен от нищо. Храната е за корема и коремът е за храната, но Бог не погуби в слотои, и другото“ (1 Кор. 6: 12-13).

С други думи, свободата при употребата на храната невинаги съответства на духовната полза. Човекният живот по своето вътрешно из-

межение притежава много по-величествена дълбочина, отколкото по външното си измерение, което стои на повърхността и което именно се обслужва от материалното хранене. Целта на живота е продължително хранене, което стои на повърхността и което именно се обслужва от материалното хранене. Целта на живота е продължително хранене, което стои на повърхността и което именно се обслужва от материалното хранене. Целта на живота е продължително хранене, което стои на повърхността и което именно се обслужва от материалното хранене.

ме теоретично да го опознаем, но и с благодарност да приемем постът като наш собствени начин на живот и животна дълга сила.

КОРЕНЪТ НА ПОСТА

Постът се корени в самия рай. Първата сложна заповед, която Бог повели на първоязладците, бе: „От всичко дърво, че в градината да ядеш, а от дървото за познаване добро и зло, да не ядеш от него“ (Бытие. 2:16-17). Така постът представлява от Божия на Адам като необходим показател както

за свободното и пълно признание на Божията воля като регулиращ канон в живота на човека, така и за оздравяването и подчиняването на материята от духа. Човекът обаче не увяди тази Божия заповед да като я пресъпичи, стана жертва на всичките трагични последици от неиното нарушаване и краен резултат – настъпване смърт на душата, а оттам и на тялото.

Поради падането на стария Адам стана нелегитимно изхвърлено на Новаия Адам, Христос. Който да възстанови първоначалния порък в Адама, т. е. в човешкия род. А обожествено дело на Новаия Адам в света започна именно с пост – първоязладците.

На стр. 4-5

ХРОНИКА

България

Неделя Кръстопоклонна – начало на Седмото мироварене в БПЦ

От стр. 1

В своя отговор митрополит Натанаил се обрна към мироточещите и пасторска загриженост и задълбочено говори за реалното пришествие на Христа в живота на православния христианин и благопожелал: „Няка се стареем да бъдем некръсти, да носим кръста си и да свидетелстваме за вярата си. Да вървим след Него (Господ Иисус Христос) достойно, а не лицемерно.“

След същата Литургия в литинско състояние Негово Светейштво патриарх Максим заедно с присъстващите архиереи и епископски служители се отпраща към мироточещата в Синопската палата за осещане на всички материали и вещества, необходими за предстоящото мироварене. Там Негово Светейштво извърши малък водосвет и поръчи съсветна вода материал и съцвете. След това потребителите за мироваренето материални бака напълниха по поредица на четвърта и биде вино и дехти и оставиха така да престоят до Цветица.

Мироваренето през тази година ще бъде седмолетно по мироварене в БПЦ. То ще започне в първия ден от Страстната седмица.

Благоуещение в София

На 25 март, когато Църквата чества Благоуещение, Негово Светейштво Българският патриарх и Софийски митрополит Максим бе първостроително пощен на ктитор и народ в катедралата „Св. Неделя“. Той оглави св. Литургия, в която веха участие: проповесникът Зензюлски еп. Йоан, високорендоводният архим. Григорий и архим. Давноисий, от Културно-просветната служба на Светия Синод, храмовото духовство и стоголнично същество.

В своето слово за празника патриарх Максим първоначално върнаше че се старят

мина – Великии посветени. Ше прозляха до Велика четьвъртък включително, а на Велики четвъртък ще се извърши освещаване на св. Мир.

Съгласно древнотрновската практика право на пригответе и раздаване на св. Мир имат само предстоятели на автокефалните православни църкви. Българската православна църква в съответствието на традицията си през 1945 г. придобива правото сама да пригответе св. Мир. Първото мироварение в историята на БПЦ е извършено на 6 април 1950 г. – Велики четвъртък, а повторно бе предис осем години – през 2002 година.

да подражават на пресвета Богородица в нейната чистота и в готовността ѝ да изпълнява Божествената Божия воля. За да се спомогнем и ние със спасението, както се е в тропаря на празника: „Няка си началото на нашето спасение.“

В следния ден празничната св. Литургия в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ бе отслужена от Негово Превосвещение Стобишкии митрополит Иоан, секретар на Св. Синод. Проводела за епископ на празника проинесе архим. Иоан, офицер на синодалния параклис.

Акаμισ на Божията Маика

На 27 март за четвърта поредна вечер върнаше в София се събраха за общо молитвено четене на Богородичния акаμισ в храм „Преображение Господне“. Четвъртата статия на акаμισа прочете архим. Григорий, прогонисел на Софийския митрополит. На двата крайни пъла хората софийските съвещания с диригент с Кирил Попов и хорът на Софийската семинария с диригент Л. Игнатов.

В края ария, Григорий проинесе слово, в което подчерта, че е нужно да се усили личната ни и общественията молитва.

Празник на Великотърновския БФ

На Благоуещение Негово Превосвещение Великотърновският митрополит Григорий оглави празничната св. служба Литургия в храм „Света Троица“. В съдействию участваха сестри. Добромир Димитров, асистент по тържовно право в Българския факултет на Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“, и перомона Йоанков, председател на правното настоятелство при храма.

По време на богослужението вероличен филарет от Клиничкия манастир „Св. Никола“ бе ръкоположен в перомонашески чин.

Официална среща на патриарх Максим с министър-председателя Станишев

На 24 март министър-председателят на България Сергей Станишев се срещна за втори път през последните седмици с Негово Светейштво Българският патриарх и Софийски митрополит Максим. В срещата гост бе приет от патриарха Максим в Софийската св. митрополия. По време на срещата бяха обсъдени действията на българската държава след решението на Европейския съд по правта на човека по делото, заведено срещу държавата от пребиващите в разкол дин.

Премиятър припомни, че през 90-те години на м. в. острата намеса по политически причини в делата на Църквата е довела до разкол, който е преодолян през сесета на 1998 г. по време на Весперославния събор в София. Според председателя нова състояние по отношение на равновесието на БПЦ, тъй като патриарх Максим и оглавяването на него Света Синод са признати не само от всички православни в България, но и от целия православен свят. Това е преразтворено и по време на Весперославната работна среща, състояла се в резиденция „Бояна“ преди броещи дни.

Премиятър Станишев изтъкна също, че прави-

телството е направило всичко възможно, за да се реституира имуществото, претърпяно от ЕСПЦ, като това не е увелича с желани успех.

Премиятър Станишев и патриарх Максим изказа своите мнения, че решението на ЕСПЦ касане не само БПЦ и българската държава, но и авторитетата на традиционните религии в страните – чезки на ЕС. Премиятър подчерта, че не се предпринемат необходими действия и не се използват всички юридически инструменти, за да бъдат защитени авторитетът и единството на БПЦ.

Премиятър Станишев изтъкна също, че прави-

Митрополит Кирил посети Србския патриарх Павле в болицата

На 14 март Варненският и Великопреславски митрополит Кирил с благоговението на Негово Светейштво Българския патриарх Максим съслужи Божествена св. Литургия с Негово Превосвещение

Черногорскот-Пърмориският митрополит Амфилохий (Радовиц) в храм „Света Троица“ в Амфилохий. След това диаконът Иларио съслужи Негово Светейштво Србския патриарх Павле в белград-

ската болица. На първора на митрополит Амфилохий ктитор патриарх Павле каково да предаде митрополит Кирил на Българския патриарх Максим, патриарх Павле отговори с думите: „Да са живи и здрави.“

Митрополит Кирил посети Косово и Македония

На 15 март (неделя) Негово Превосвещение Варненският и Великопреславски митрополит Кирил посети Негово Светейштво Рашко-Приречкии епископ Артемий и в съдействию с него служи св. Литургия в храм „Свето Успение Богородично“ на манастира в Грачаница. Митрополит Кирил предаде благоговението на галатските епископи, които раздаде икони на

свети крал Стефан Милутин, ктитор на манастира (чисто мило се намират в София, в храм „Света Неведит“) на св. Прокхий Варненски, храм посветен на когото се строи във Варна.

По-късно, на 17 март, митрополит Кирил посети Негово Превосвещение Скопския архиепископ Стефан във връзка с новият спис на публикация, че се готов не съгласителство над българските военни гробища в сяр-

хизта на Българския митрополит Петър Арменискио Стефан категорично заяви, че митрополит Петър Превосвещение Антоанискии е имало повече таква мисъл, още повече, че военните гробища са предимно на държавни земи. Той изказа своите лични впечатления на тази тема в срещата на масова информация както клевети.

Варненски св. митрополия

Благоуещение в Русенския епархия

На 25 март, Благоуещение, Негово Превосвещение Русенският митрополит Неофит по случай Благоуещение на Пресвета Богородица.

Многоголетствие за благоуещение в веси и мирен живот, мир, харам и спасение. Мисълта е преразпусване във всичко добро беше изнято за благоуещение и за светската власт.

На 25 март, Благоуещение, Негово Превос-

вещение Месемврийскии епископ Изако отслужи литургия за празника в с. Зафирово, Силангренска област. Домаякии беше архим. Стефан – глумец на строении се манастир „Св. Благоуещение“ и спорничски епископи на село. В богослужението участва също и русенският епископ Николай Николов, а посетил беше Митра Биланска. Многобройно беше присъствието на вярващи от селото. След литургията всички присъстващи бяха поканиени на общолекески курбан по повод празника. Кметът на селото общолекески епископи и епископите на селото.

Многоголетствие за благоуещение в веси и мирен живот, мир, харам и спасение. Мисълта е преразпусване във всичко добро беше изнято за благоуещение и за светската власт.

На 25 март, Благоуещение, Негово Превос-

вещение Русенският митрополит Неофит отслужи тържествена св. Литургия в храм „Успение Богородично“, гр. Русе. Множество християни участваха в това духовно тържество. В съдействию участваха в това духовно тържество сестри. Добромир Димитров, асистент по тържовно право в Българския факултет на Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“, и перомона Йоанков, председател на правното настоятелство при храма.

Празнично благоуещение в с. Зафирово

Русенски св. митрополия

Св. Литургия за празника Благоуещение

Освещаване на първия храм в българско училище

На 29 март в София на първи път в новата история на България бе осветен новопостроен храм в двора на училище. Училището е 67 СОУ „Васил Друмев“ (митрополит Кимент). Благородната инициатива за построяването на храма е на неговия дългогодишен директор г-н Крацимир Вълков. Активна подкрепа за издигането на храма оказва общинското ръководство на Столична община и в района Вързаждане в лицето на техните кметове г-н Бойко Борисов и г-жа Ева Сенцова.

Храмът е посветен на св. Пансий Хилендарски. Освещаването бе извършено от Негово Преосвещенство Знепоският митрополит, в съслужение с архим. Григорий, протоиерей-консидент на Софийска св. митрополия, архим. Теофан, архим. Йерейот, иу-

мен на Панагюрица и на Софийска св. митрополия манастир „Св. Георги“.

ред чина на освещаване храмът бе поръсен със светена вода, помазан със св. миро и бе полагане антими, в който са вградени свети мощи на св. мчк Трифон. След това в тази четвърта неделя на Великия пост – неделата на св. Йоан Дестинички, бе отслужена и първата св. Литургия в храма.

В първата проповед, проповедта в новопостроенния храм, епископ Йоан напомни: „Младите хора имат нужда от духовна подкрепа. Без религиозна просвета нашето общество няма да е изпълнено. Наред с духовенството държ и на

преподавателите в училищата да утвърждават православно мислене и духовност, които се отхранява именно чрез Светия Божие. Затова и духовността ни предци са строгите храмове в прерастащата благодат с учениците.“

А сега, след като вече 18 години Българската православна църква тържи молби, а категорично настоява вероучението да взеле като задължителен предмет в българското училище, но безуспешно, дошло е време дарителите на училищата да решават дали учениците да приемат от духовната храна на Църквата, която единствено издига надеждата за вечен живот във време, когато млади не познават Бога, не познават живота, и неговия мисъл.

Още повече, че подрастващите ученици, крехки по дух, с неутвърден още характер и висока емоционалност, се нуждаят от моралната, нравствената и най-вече духовната подкрепа на своята Майка – Православната църква. Тази Майка, която ни възпитава чрез светите Тайнства, която ни отхранява чрез Светия Божие. Тази Майка, която ни призовава да се усъвършенстваме, да се обзавеждаме със силата Господова.“

Епископ Йоан призова да си спомним и чувствата възрождения полагане на св. Пансий Хилендарски в тежките на България времена. Накрая от името на патриарх Максим благодатно и поздравил всички, допринесли за построяването на този светъл храм.

Благодарност към Негово Светейшество Българския патриарх Максим в лицето на епископа поднесе председателят на храма о. Йоан Попов.

След св. Литургия бе осветена и новата благоустроенна камбаня, дар от изворните певци Илиан Луков. Негово Преосвещенство бе изпроводил със слово от директора г-н Крацимир Вълков и прианкнът продължи в двора на училище с песни и хора.

Св. светилни мощи при разпитване на хранимосте доври

Отец Йоан Попов издига благодарност към Българския патриарх Максим

Освещаване на хранимосте камбаня, дар от Илиан Луков

† Руски митрополит НЕОФИТ

ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА - пример на чистота и смирение за съвременната жена

„Днес е началото на нашето спасение и отбръщане на глътната отвекия: Синът Божий става Син на Девица и Гавриил раждат благовести. Затова нека и ние сме да възлюбим Светия Богородица: „Радвай се, Благодатна, Господ е с тебе“ (Пропар на правника, сл. 4)

Възмобени в Господа Братя и сестри,

Днес празнуваме Благовещението на Божията Майка, възлюбенама блавага Вест, с която архангел Гавриил убяга при девата Маршан и я поздравява с това, че тя е възлюбена Божия, чрез която Същото да стане млад, Синът Божий да стане Син човекия. На тази Вест Пресвета Богородица отговаря със смирение: „Ето рабинята Господня; нека ми бъде по думата ти“ (Лука. 1:38)

Чрез пресветата Дева е станало Възмобно издването на Господ Иисус Христос при нас, Божовъзмобение, наша „най-Велика Тайна“ (1Тим. 3:16)

Чрез кроткото съзвение на Пресвета Богородица и раждатостта от послухването чрез Божията Воля ни се разкрива истинното предназначение на човека, а именно – да бъде тясно съединен с Бога, в недовидно единство, чрез възвръщане на мира и любовта.

Съзрелиявайки Всъщко, което се е случило в историята на Спасението, ние откриваме, че това не е Вест, отговаряща се само до Пресветата Дева, а Вест, касаеща Всъщко нас. Нейното съзвение е от името на цялото човечество. Тя, Новата Ева, ни разкрива какъто трябва да вършим в този свят. Затова Всъщко сме призвани не просто да „успеем“ в живота, а да запазиме востане Божия, уникания Божия промисъл за Всеки един от нас.

Днес живеем във Време на криза и погъмня на ценности. Време, в което „дното се нарича добро и доброто зло, сладкото – горчиво, а азричното – сладко“ (Ис. 5:20). Задълбоилим Ването на проблемите е в резултат от консуматорско-индивидуалистичния начин на живот, който съвременната цивилизация налага. Тази изолация и правичност се задълбочава – примерите са престъпността, наркотиците, неважнотата на държавата като институция, възпрепятстването на всяка функция или средство, което може да се приетикава.

Необходимо е да преоформяме тези проблеми, да живеем като личности, а не като индивидуи, т. е. като

свещества на връжката, а не като изолирани и не в съзвение с един от друг. Това е най-значително, което човек поучава в се помечува в което днес съществува стрателна и формалистична омонотония, от алтупата на любов, на себоотърпване и самоотърпване. Достатъчно е да посочим като примери за формалистична омонотония, от алтупата на любов, на себоотърпване и самоотърпване. Достатъчно е да посочим като примери за формалистична омонотония, от алтупата на любов, на себоотърпване и самоотърпване.

В тази тежка действителност жената християнка трябва да себегемта, че браќат е „чудо на живота“ в днешния разединен и разпада се от болестите на индивидуализма и nihilизма свет. Пред нея е отговорността за възпитанието на детето и поведението му по пътя на спасението, както и отговорността да го укривае майка си и да го погъмва чрез жертвена любов. Да бъде с него дори и в най-тежките житейски трудности, както Църквата е недовидна от своя Глава – Христос.

Жената християнка трябва да помни, че нели пример на чистота, смирение и правдолюбие е Пресвета Богородица. Да проявява убегително, че дарят на живота е същността на неината природа, да утвърждава неговата свитост и да се промобновоства на Всяка погъмня, мвнчана се да бъде съвременното общество, да се утвърди в престо шибър, а не отнемане на живот.

Предвижвателствата пред жената християнка днес са големи, но ние знаем, че няма нещо, което да не можем да преоформим с Божията помощ. Нив не сме сами в този свят. Нашата Биря не е изчезнала, а действително проявяване в Христоса на Новата Църква, както и Святият Той-мисно не се е съединил с нас посредством чистата употреба на Божията Майка. В това недовидно единство ние сме дълбоки за свидетелстване пред светата раждатостта от Блавага Вест, че Бог е жив и че Той е с нас.

Имайки пред очите си любовта на св. Богородица към Всеки, то и вие, любящи майки, дъщери и сестри, проявявайте Христовата любов на Всъщко и по този начин дарят на любовта като личност възпрепятстването на всяка функция или средство, което може да се приетикава.

Необходимо е да преоформяме тези проблеми, да живеем като личности, а не като индивидуи, т. е. като

свещества на връжката, а не като изолирани и не в съзвение с един от друг. Това е най-значително, което човек поучава в се помечува в което днес съществува стрателна и формалистична омонотония, от алтупата на любов, на себоотърпване и самоотърпване. Достатъчно е да посочим като примери за формалистична омонотония, от алтупата на любов, на себоотърпване и самоотърпване. Достатъчно е да посочим като примери за формалистична омонотония, от алтупата на любов, на себоотърпване и самоотърпване.

В тази тежка действителност жената християнка трябва да себегемта, че браќат е „чудо на живота“ в днешния разединен и разпада се от болестите на индивидуализма и nihilизма свет. Пред нея е отговорността за възпитанието на детето и поведението му по пътя на спасението, както и отговорността да го укривае майка си и да го погъмва чрез жертвена любов. Да бъде с него дори и в най-тежките житейски трудности, както Църквата е недовидна от своя Глава – Христос.

Жената християнка трябва да помни, че нели пример на чистота, смирение и правдолюбие е Пресвета Богородица. Да проявява убегително, че дарят на живота е същността на неината природа, да утвърждава неговата свитост и да се промобновоства на Всяка погъмня, мвнчана се да бъде съвременното общество, да се утвърди в престо шибър, а не отнемане на живот.

Предвижвателствата пред жената християнка днес са големи, но ние знаем, че няма нещо, което да не можем да преоформим с Божията помощ. Нив не сме сами в този свят. Нашата Биря не е изчезнала, а действително проявяване в Христоса на Новата Църква, както и Святият Той-мисно не се е съединил с нас посредством чистата употреба на Божията Майка. В това недовидно единство ние сме дълбоки за свидетелстване пред светата раждатостта от Блавага Вест, че Бог е жив и че Той е с нас.

Имайки пред очите си любовта на св. Богородица към Всеки, то и вие, любящи майки, дъщери и сестри, проявявайте Христовата любов на Всъщко и по този начин дарят на любовта като личност възпрепятстването на всяка функция или средство, което може да се приетикава.

Необходимо е да преоформяме тези проблеми, да живеем като личности, а не като индивидуи, т. е. като

Пресета Богородица е Майката на новото творение – творението на човека. Като отбелязва: От нея, човекаща личност, се роди Новаият Адам, Христос, и в нейно лице цялото творение бе възлюбовано. Дъщеря и приплата, и времето започват отнамаляло (примос). Така новото творение се явява в света не само като дар на Богинята благодат, но и като резултат от човекащото същество. Бей Богинята благодат възлюбоваността на света с всякъм неслепителност. И все пак не съществително на благодатта, тя си остава без-

ПЪРВИ СЪВЕТИ НА

плоча. Тези истини важни не само в тесните рамки на личния човекаща живот, но и в по-широк – на човекащата история цялостно.

Разбира се, не човекащото същество е безсмъртно, който осъществява Богинята благодат, защото Бог не е немощен, та да изпитва необходимост от съществуването на човека. Само когато не желае да налага Своето воля, защото нечия личната воля и свобода. Затова за възлюбоваността на света, която възстановява неговия покой, миротворение, при което грехът бива унищожен, е необходимо личното съществуване на човека. По този начин той става събраник на Бога както във възлюбоваността на самия себе си, така и на цялото творение.

Човекащото същество се състои пред всичко в личното съгласие на човека да приеме благодатта. Само по себе си човек е недоволен, но затога пък е изключителна динамика. Нужна е пълна активност от страна на човека за отстраняване на препятствата, които са възникнали вследствие на непослушанието и които препятстват Богинята благодат да се явява в самото му съществуване.

Непослушанието се появява в света в резултат от проявление на свободната личност воля. Тоест, непослушанието е действително, защото се отговарява на. На практика обаче се оказва закръжено действие, защото се ражда вследствие на любовното получаване на човека на света на дивото. Ева, която послушавя дяволската съвета и пренебрежвателна Богиня, била изгнана от раеден в Адам в тънелето и смъртта. Чрез тази дявата и цялото мироздание се оказало подчинено на съвета (срв. Рим 8:20). А съвкупността на света цяло изглеждало естетивно, а отчуждението от Бога, което именно поведя към тлене и смърт, се проявява в естетически завършек на живота.

Пресета Богородица чрез своята пълна преданост към Бога прояснява благо-

то и отчуждението, та да се завърши в добродетелта, т. е. е естетически за човека. Като отбелязва: св. Николай Кавасила, тогава, когато след извършаване на първородния грях сред човекаща род цялостно грехът, а цялата изглеждала естетивно, Богородица се противопоставя на всичко зло, което е поведяла на Бога по нежеланието на човекащата благодат. Но разът това тя е назована и е свързана на човекаща род.

В нейната личност дивото творение се реализира посредством ангелите, и цялостно, и цялостно.

И светни символи на Ветвия Завет разказват за нейния живот и значене: скъпата на Азраам, свътаната на Яков, кивота на Завета, зарката на Закона, закръпаната на Исус Христос, врата на Иерусалим и т. н. Като цяло похваляват всички чудеса от историята на Израел, с които е подготвено единствено на света пришествието на Църквата, която преобръща на личността й горнятия, но неогарича кляния, превъзнавостта на Еврейското право; отбелязват събития, които водят иррационално при пустинята; Араомият изгъжда желязо, който покарал клонок, отгнана пет, колор разказвалява т. н. В личността на Богородица, както и в самите тези събития, природният повърхнал на нечия личност и приуредеността ѝ, и в личността ѝ осъществяването от робството на естетическо.

Пришествието на Богородица в света е ограничено по време, място и съдържание: отнамаляло е свързано с пространствено като, така и в света на всички мирани. Във нея се съсредоточава цялата история на човекащото същество, която е възможно включването на човека в Църквата и удостоеността му с живот вечно. Богородица, отбелязва цялата история на човекащото същество, а именно – иррационална, заркъпаната и застъпнатия явявекосте (Омлияна 53,25). Чрез плътта, която тя носи на Христос, възниква Църквата Нейното лице дава цялото съществуване. Чрез тебе се ражда, Прегъблостенова, цялата история на човекащото същество.

Пресета Богородица бе човек. Родена бе от човека и участва във всичко, което е собствено на човека. Тя обаче не се поддържа на човека, което трояко рождение. В себе си тя добува грехът и своият кряк на подчиняването. Тя си своя победителна личност чрез съвършено смирение и абсолютна любов, които са и елементите на нейното съществуване – човекащо действие. От крайното смирение и любов към

Богинята благодат възлюбоваността на света с всякъм неслепителност.

Бога изпориция зитон на дивотата. Прегъблостенова на в самата себе си изобразява (монах Антоний, Омлияна 21, PG89, 1497В).

Пресета Богородица е майката на света в Деветата и по-точно – Присъдениата. Са Гигрий Нисийски я личност на всеки един действително всяка род на господството на съгдету (За доственство 14, PG46, 37С).

Наставия, смъртта, която по наследство се предава от първородна на полковника му, се пресъсва несака пъч в тялото на дивотата и естетическата. С други думи, дивотелното тяло изтираш живота за различнострията на съгдету, започнало от първия човек и стигнало до днешната. Христос като Син на Дева, който е Христос, той ево на таят? (2 Кор. 5:17).

Дивотелното взето само като биологическо същество не прегарява цялата цялостна система на физическа (анпасивна) ченост. Бей друго и Ева, която отведе света в грехопадение, беще десина. Изменило състояние на прясветя на дявола и рождет непослушанието и смъртта. Само че дивотелно на Богородица не е само биологическо, а е естетическо цялостно включително физическочиснично (на дивотата и тялото) съществуване. То изгражда нейното пълно и цялостно участие в Бога. **Истинското действие на пресета Богородица е нейната нравственост. Присъдениата е бейшешищо за своето лице, която се обединява от него.** Преставата всинко, а и себе си дори, всеняло на Бога. Богинята волята тя прави своя воля: „Ето цялостно състояние на прясветя по дамата ти“ (Лука 1:38). Така нейното действие бива възлюблено и тя става примерник на Духа. Това означава, че Богороди-

ца и поддържа към нес. Радаваш се в Бога, тя, която вота след Троицата. Божията маха? (Богородица, стр. 1, неделна вечерка). Към това вселиче се присъдениа и всеки човек, който живе по примера на Богородица.

Ценността на човека се крие в неговото сътворение „по образ и по подобие“ Божие. Съвет грехопадението бива презанебяване. Неговата ченост мого да бъде придобита отново само по пътя на поканиението и благодарността. Своята воля не бе си, разбира се, не се могат да спазват човека, но затога пък правят съществуван да прясвета Богинята благодат, която възстановява всичко ново започнаване, казват: несе сме слуги негодни, защото извършваме, онова, което бяхме длъжни да извършваме.

Богородица не само опазва Божия закон, но и се похвалява изляло на Бога. Напират от Своето воля своя воля. Пресета Богинята Слово и Стана Нечовешка, преобразява чеността в небс, обогарича да от окованите, прясветричавя земните жителни в гражданство на неговия обрха в съюз ангелски с човека.

На жената, която обогарича Богородица за това, че Го е родила, казват: Прясвета Христова как „Блаженна си и тези, които слушат словото Божие и го палят“ (Лука 11:28). С други думи, ако човек обогарича, то е единствен исторически момент роду Словото Божие като Човек в света, и всеки един човек, който съществува в света, е родил от Богородица. **Това Божие е и прясветя и живота си, съществува на това блаженство,** защото той по мистичен начин заема мястото на Богородица. „Моя майка и Моя брат са тези, които слушат словото Божие и го изпълняват“ (Лука 8:21). Като отбелязва разликата между „Това Божие“ и „Словото Божие“, Словото Божие, което в даден момент се роди по плът, поради човеколюбивостта си послонена се раждало до тая, които слушат и обогаричат Го приемат“ (Боголюбие, 40, PG90, 1181А).

Майчиното е не е само отбелязване, а е лична връзка. Поизучавателно и неогаричава всички свързани с майката с детето и с майката. Христос и детелността на Словото Божие родено от Прясветата Мария. Прясветата Мария е истинска Богородица, защото род Богородица Христос, която е личностна в Църквата и Нейно лице.

Прясветата Мария е истинска Богородица, защото род Богородица Христос, която е личностна в Църквата и Нейно лице.

Умиление“, се крили цялото тайнство на спасението и Христос и на обновяването на света, на новото творение. Тези лични връзки си и казки е характерни за общестото на човека с Бога в новото творение.

Визуално по лицето почете от всякого, човекът го вземе към глобализация и масовизация. Възпява светла бещично в областа бещично за човека, която бива та той пренебрегва личността и забравя за нейната свобода, илю по-точно – послонението на Деветата на нечия личност, цялата на технократична култура, представяна един апоитез на масовизацията, поради която и не е востановена. Личните отношения се трансформират в бещични и механични. Дори нешо почете, самите личности дивотата в изгубеността на ней.

Най-блестящи примери на дивота в дивно време се очертава да биват именно чрез прясветата Деветата. С тях се свързват своя живот, като в замна получават собствено си деманстриране.

Докато дивотелното раждание Богинята съществително на човека подкарват цялата отпониение, което Той иска да има в света. Само то, който прясвета Христос е са неслепителност, а бещично в разни събития, усхва да равние истинско, т. е. съединява и цялата връзка с Него. Най-висшата личностна форма на християнския живот прясветавя Богородица, Майката на новото творение.

Всакъждя друга връзка с Христос, равниана на бещично востановяване на християнския живот прясветавя Богородица, Майката на новото творение. Като връзка формализи или неслепителност на християнския живот прясветавя, остава отгив.

Чрез същото послонение и безпреставностване на Богинята, което е личностна, която усхва като усхва на неша повторима личност в животна на новото творение. Живе като член на Църквата, която е личностна в дивотелно, а духовно заема мястото на Богородица. Прясветата Мария е истинска Богородица и Църква не прави разлика между „Това Божие“ и „Словото Божие“, Словото Божие, което в даден момент се роди по плът, поради човеколюбивостта си послонена се раждало до тая, които слушат и обогаричат Го приемат“ (Боголюбие, 40, PG90, 1181А).

ВСЕША

Пресета Богородица
Майка на Христос
Изявката
„Прясветавя дивотелно живост“
Прерод от грехни:
Анастасия Христова

Представяне на учебник по пасторско богословие

На 18 март Богословският факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ бе доминиран от представянето на нов учебник по пасторско богословие. Автор на учебника е схиархимандрит Йонан (Маслов) и се издава с благословението на Славянския митрополит Йоанкиев.

За представянето доминантне бяха подготвени два № 8, но поради неочаквания интерес към учебника тя се окажа твърде малка. Същият интерес бе провокиран от това, че последният учебник, който се ползва у нас към момента – на протодякър Христо Димов, е издаден преди повече от 50 години. Официална лекция на събитие бяха Славянският митрополит Йоанкиев, Величкий епископ Своний, ректор на Софийската духовна семинария, та. др. Д-р Йонан Иван Иванов, преподавател по литургия и по пасторско богословие, и редакторът на книгата Дарин Алексиев, но към тях спонтанно се присъединиха епископ Йован и Духовният митрополит Йоанзон. Представителен протеч в присъствието оха на Свобиянски епископ Наво, архим. Диниов, сещеници, преподаватели и студенти, както и множество миряни.

Лекторията започна с похоснената „Отче наш“ и „Достоин ест“ на композитора Георги Попов, изпълнени от хора при читалище „Славянска беседа“ с диригент Елиза Христова, Деканът доп. др. Е. Трайчев представя учебника като „важно и препоръчително пособие“, а неговия автор назова „забележителен пувствник на 20 век“.

Митрополит Йоанкиев отбеляза, че нашето време е неспокойно. Нашето сещенство бива подложено на големи критики и хауи, близка до хауата репрета Света Духа. И все пак то запазва своя надежда да не отслабва в пасторска си дейност, защото „Божий дух докосва, прозира, аска душа“. Негово Високоспрещенство сподели, че авторът е бивш негов духовен наставник в годините 1964-1966, а на отам Маслов духовен старец е бил схиархимандрит Андрано-

ник. Владиката изрази своята уважение, че в България православна църква има много добри духовни наставници и че това „Пасторско богословие“ ее докосне много сърца.

Епископ Своний похвали, че тази наука в началото е имала войнствен характер, но съвременари мъже са и предали един нов облик и схиархимандрит Йонан е един от тях. Дякон Иван Иванов приветства учебника като полезно пособие, което би подпомогло срещата на духовника с изповядващите се. Дарин Алексиев сподели, че книгата му е помогнала да осъзнае на колко много изкушения са подложени

духовниците, които при това са и „голямо гелеме, че никой няма право да ги осъжда“. От името на Негово Свещенство Българския патриарх Матей епископ Йован благодари и благослови преподавача и скрина, издаващата. За заключение Негово Високоспрещенство митрополит Йоанкиев каза: „Научно-теологическият прогрес не лекува духовните рани – те искат духовно лечене. Затова силата на пасторското служение никога няма да отпадне“.

Истинската ни похвала

„А мене да ми не дава Господ да си има онези, които се крстна на Господу нашию Исуса Христа...“ (Гал. 6:14)

Православното изпълнение в Пирдопска духовна околина основателно е разгледано от уменнашавиците се преследвания срещу съветската воля на човека.

Извършват се посещавателства върху човешката воля, Целесловенство се дескриптивизира обществото, като се подменят и рушат изконните православни ценности и добродетели на народа ни; отнема се правото хора да се обучават и възпитават в истината за достойно човешко съществуване.

Онаващото на православните християни от влиянието на инославни, иновери и атеистични пропаганди е отговорност както на духовността, така и на всички ръководители и органи на държавно и обществено управление.

Във връзка с тези негативни явления Архиепископското наместваносте на Пирдопска духовна околина отнашаване към всички православни християни, към кметове, общински администрации и председателите на общински съвети в околината, с благоочувствата покана за присъствие на откровено разговора по тези актуални въпроси, касещи духовно-наравнствения ни живот. Беше взето благословението на Негово Високоспрещенство Ловчанският митрополит Гавриил.

Срещата се проведе на 22 март, Нелеза Кръстономволения, в залата на читалище „Христо Смирненски“, енория Златица. Присъстваха: архиеписко-

пасторски митрополит старофорен свещенногоним Йордан Георгиев, който е и свещеннослужител при храма „Св. вмчк Георги Победоносец“ енория Златица; о. Неделю халжи Бръмбаров, о. Николай Славчев и о. Антоний Марчев със своя енория.

Гост лектор бв Деселева Панайотова – доктор по богословие, директор на Центъра за религиозни изследвания и консултанти „Св. св. Кирил и Методи“ – София. Тя изнесе беседа на тема „Св. Кръст – православната духовност“.

В лекцията бяха обстойно изтъкнати най-важните истински обичавачавателства богословски аспекти от ипърковната история за чествия Кръст Господен. Неприузданото и обучаване се присъединява ги предразположи да посетават въпроси, свързани с православното вероучение в българското училище; с теменационното различие на равноводни органи и динности към православната вяра. Имаше огледни изказвания на сщесствени обреди, ритуали и изповокопционности; за нетрадиционните влияния върху човешката душа от страна на екстремисти и магьосници; за победнаите секти (деструктивни религиозни общности), прикрити под офици-

алатна им регистрациакато вероизповяднаци. Коментентите и убедителни отговори на д-р Панайотова породиха размисъл за духовнонаравнствения ни живот.

Ученици от СОУ „Св. Панайот Хитлендарски“ – енория Златица се поклониха пред животворния Кръст Господен с кратки стихчета. Децата, изучаващи религия, получиха молитвеници от лектора, а всички присъстващи – православна литература.

Единодушно бв убежденосте и решеносте на всички участници, че трябва подобно на Исусе Христос Сина Божий да отстояваме истинската си житейска крстоносеност, да опазим чистотата на светата православна вяра. Неотстъпано за проповядване словото за Кръста, за шото той е „Платежа на цялата вселена; узаконение на църквата; сила на управниците; твърдяне на веритете; слава на ангелите и поражение на демоните“.

„Господи, запази с Кръста Си Твоего общество.“ Амин!

Борислав БОГДАНОВ,
богослов, член на Пирдопската настоятелство при храма „Св. вмчк Георги Победоносец“, енория Златица

НОВИ КНИГИ

Взрожденски проповеди в архива на Руската манастир

Едно издание на Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, със съдействието на преподавателите по омилката в Богословския факултет към СУ проф. д-р Иван Денев и док. асистент д-р Мария Александрова.

Книгата е представява сборник с проповеди от епохата на Възраждането, чиито ръкописи се съхраняват в архива на Руската обители. Някои от тях са с упоминати автори, а други са с неизвестни автори. Сред авторите са с. проповедник Исая, с. Азпий Рилец, архим. Арсений Рилец, архим. Йоанкиев Рилски и др.

Всичките шестдесет и шест проповеди в настоящата книга се публикуват за първи път. Съставата са празнични, негедни и на различни теми. Писани са на ново-български език с известност примамва на църковно-славянски език и ипразна.

Прочувването отнема повече от една година. Разчитането на работилницата е допълнително затруднено от безразборното използване на препечатани знаци, употребявани на отредени църковнославянски, гръцки и латински букви и шпозлаването на шпозлати на църковнославянски език без упоминати посылки. За справка: тее. 086839170.

БОНАМЕНТ 2000

БОНИРАТЕ СЕ ЗА
НАЙ-АВТОРИТЕТНО ЦЪРКОВНО ИЗДАНИЕ!
ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ
за „Църковен вестник“

Посочете периода от време,
през който искате да сте абонирани

Име	Презиме
Фамилия	
гр./с.	п. код
общ.	обл.
№./к.л/п.	№. бп. вх. вх. вл.
тел.	

Изпращайте на адреса на издателството попълнения талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банков бонорен или пощенски запис).
МОЛЯ, ИЗПИВАТЕ ГОТОВИ АДРЕСИ, НА КОИТО ЖЕЛАТЕ ДА ПОЛУЧАВЕТЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК“.
НЕ ЗАПРАВЯТЕ ПАКЕТИ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТБЕЛЗАВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ШЕЦТА НА ПЛАЩАНОТО.

Ето ни в центъра на едно уютно село, в близост до София – село Гигинци. Разположено в самите подстъпи на Църня гора, то поклади и погледите, и повете ни към тази дивна планина, изглеждат почти необита с многобройните си, неколко заравнени бани. От селото виждаме път нагоре по планината – път скромнен и каменив, никак пътен дори, но ние вече знаем, че той води към светата манастирска обител „Св. безсребреници и чудотворци Козма и Дамян Асийски“, нагоре, в самите обтоби на планината. Това е манастир, който се числи към Софийска епархия и се намира административно в Пернишка област, община Брезница.

Посемае нагоре с четириколесна сила, за да „не хабим нозе“, но скоро след началото на пътя си даваме сметка колко много ще загубим, загледно не сме

посели бавно и търпеливо нагоре, за да се порадваме на тази красота, изтъпена с обаятелна простота, на това щедро присъствие на природата, обграбана в напредна старост. Пътят не е змоят кратък, но сигурно си заслужава усилето.

След известно време отидано на пътя виждаме една построена и голямо стадо биволи. Явно това е стопанството на манастира, което водоскапа, се скоро ни гитиме до манастирските врати.

Да, след около 800 м преркаваме прага на едно открито, привтаиво място, което изтъпва душата с няколко особено чувство на благодат. Срещното госторичие на игумена, архимандрит Евгений, изтъпва душата ни с несправна топлина.

Малко са историческите сведения за възникването и ранната история на Църнягорския манастир, но направените археологически разкопки на първо-

С Освобождението братството и местното население полагат още по-големи усилия за благоустрояване на манастира. През 1881 г. е направено разширение на игуменския храм, в което е предвидено допълнително място за приемане на гости, изграден е и ф. фура. На следващата година е ремонтирана старата и е обновения вътрешността на манастирската църква („Св. Козма и Дамян“).

През време на световната война 1915-1918 г. манастирът осигурявал реквизиции, което местното население трябвало да изтъпва за фронта.

През 1923 г. е направено първото погосторичие втру манастирските врати, като съгласно прически от правителството на Ал. Стамболийски Закон за трудовата поземна собственост са отчуждени 90 ка манастирски ливади и пасща. Те са възвръщени едва през 1931 г. През 1934 г. в манастира е поставен телефонен пост – удебства, което по онова време са имали само къметствата на селата. От 1935 до 1940 г. тук безплатно са почивали деца на бедни семейства от София и Перник. През 1939 г. по решение на държавната власт едно поделение на труватите войски прокарва път от село Гигинци до манастира. След смъртта на адол Панши през 1937 г., който до 1935 г. е бил игумен на манастира, за повече от 60 години обителта остава без монахи. По време на Втората световна война манастирът отново поема плащането на реквизиции, което съедините трябвало да дават за фронта. В манастирското стопанство се отглеждали крави, овце, прасета, кокошки и пчелни кошери; обработвали се над 300 ка ниви. Много хора от близките села работели в стопанството.

Следва

Ангелина ПЕТРОВА

Бел. автор: В текста е използван материал от електронния сайт на Гигинския (Църнягорски) манастир www.svetogorice.com.

Монахският крало на манастира, което се грижи за неотложни работи

С благодарност ще приемем финансови средства, строителни материали, авт. втора употреба (керемиди, тухли и дървен материал).

Банкова сметка: Манастир „Св. св. Козма и Дамян“ Банка ДСК – клои Бателберг ВИС STSABGSE IBAN BG205TSA93000008967671

Нека Бог помене в Царството Небесно милостта на дарителите!

ГИГИНСКИЯТ МАНАСТИР „СВ. КОЗМА И ДАМЯН“

„Манастирите си пристанища, в които душите на човешка, носима във вълните на земиското море от страсти, борби и изкушения, намираща свободните и блаженство: „Манастирите са утешителници, в които скръбната и убитата душа от неправдите миски и насипания житейски, намираща утешение и упокоение.“

Димитър Маринов

Изтъпният архим. Евгений

началното и на сегашното местоположение на обителта свидетелстват за манастирски постройки от XII-XIII в. в първо останки от античността. При управленето на благочестивите царе от Асеневата, Тертеровата и от Шишмановата династия манастирът е бил облагоустроен с много привилегии. Притежавал богато стопанство и множество големи и по хубави имоти, щедро даряван му от царе и боляри.

За разлика от много други обители, които са били разграбени, порутени и опустели през първите десетилетия на османското владичество, Църнягорският манастир не е пострадал при османското нашествие, нещо повече – в новите исторически условия е с наложил не само като духовно и просветно учреждение, но и като средоточие на обществения живот на българите от съседните околии: Софийска, Радомирска и Брезнишка. Манастирът, както и останалите обители в Софийска епархия, се управлявал от български първници – епископи.

Наред с духовното отблъгване на православните християни, ръководил още в XVI в. полагали усилия и за организването им в съществуващото към обителта килийно училище. Неотразимо влияние върху поклонниците оказвали богослужението на роден език, килийната, помениците, родословията, житията, стенописите и английското първолично пение. Ежегодно край манастирските стени на храмовия празник е ставало и многолюдно пазариче.

Манастирът е бил разбит и опожожен, вероятно около 1737-1739 г. След осъществяването на Пиротския панар тамошните монахи започнали да гледат с лошо око на манастира – като на съперник, заради сегашното многолюдно пазариче, което ставало край неговите стени. На един храмозиданец те предизвикали обаване, в което бил убит османският. Това дало дълготраен повод за масово клане и подпалване на светата обител, при което бил смъртно ранен и тогавашният софийски митрополит. Той изтъпвал по пътя за София в местността Владичица пазлива край с. Ярджаковци. Плащаните на откъс по големия сградите и изпепелени беснената манастирска библиотека.

Впоследствие обновения и управляван мълдро, Църнягорската обител се преръвя в един от големите манастири на Софийска епархия. В настоящо състояние манастирът посрещна деня, в който маестрът Стоян Недялков записва на една от боголюбивите книги: „1877 лето. Да се знае кога изобогът турци из България от руска сила...“.

Изглед от манастира с обновената сграда

Манастирският врат „Св. Козма и Дамян“

Аязлото на манастира

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2009 г.

„Църковен вестник“	
1 година.....	25,00 лв.
6 месеца.....	12,50 лв.
3 месеца.....	6,25 лв.
1 година.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СВ. КОЗМА И ДАМЯН – 1000
Ул. „Оборонка“ № 4
Тел: 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МО.ЕЛ: Ташка Тончева Христова
e-mail: siniclar@gmail.com
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Работим всеки вторник.

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG09UNCRR6601018147018, ВИС код: UNCRBGSE

Сумите да се иплатят в спонски запис или по банковка сметка, в които да се иплатят точният адрес и потвърждение кой на получавател!

„Църковен вестник“ съдържа сведения текстови и илюстрации и не бива да се иплатят за банковка сметка.